

ĐÔI LỜI TRAO ĐỔI VỚI CA SĨ BẢO YẾN

Bảo Yến bước lên sân khấu Việt Nam từ những ngày còn trẻ, được nhiều khán thính giả mến mộ - thương yêu. Chị là một trong những ca sĩ hàng đầu của Việt Nam vào thập niên 80-90. Cuộc đời nghệ sĩ của Chị nổi danh tại Việt Nam và hải ngoại.

Trong chuyến sang Hoa Kỳ cách đây khoảng 5 năm, Chị có dịp gặp Thầy, và đã cùng nhiều ca sĩ khác góp phần hoàn thành CD đầu tiên cho pháp đạo VVQN: “Ta Đưa Em Về”.

Hôm nay, một lần nữa, Chị sang Hoa Kỳ trình diễn và đến Đức Thầy học hỏi, sinh hoạt cùng các pháp hữu tại Đại Hùng Linh Điện từ mấy tháng nay. TCQN xin phép được trao đổi với Chị một vài câu chuyện liên quan đến cuộc đời của một nghệ sĩ dùng lời ca tiếng hát dẫn thân phục vụ cho dân tộc và nhân loại, song song với hướng tâm học đạo. Chị vui vẻ, cởi mở và sẵn sàng tiếp chuyện:

Tạp Chí Quy Nguyên: Trước đây, Chị Yến đã từng đến với nhiều vị Hòa Thượng – Thượng Tọa, ngày nay được gặp Thầy, Chị Yến có thể cho biết vì sao Chị Yến kính mến Thầy?

Ca Sĩ Bảo Yến: Yến được may mắn tiếp xúc rất nhiều vị Hòa Thượng, Thượng Tọa ở khắp Việt Nam. Các vị Hòa Thượng – Thượng Tọa rất thương Yến vì biết Yến là một Phật tử thuần thành của nhà Phật và tất nhiên những gì các vị dạy, hướng dẫn cho Yến không ngoài Kinh Phật.

Yến tu một thời gian các vị thấy Yến có tiến bộ, các vị tặng cho Bộ kinh cao hơn, và cứ mỗi lần như vậy các vị lại tặng cho Bộ kinh cao hơn nữa, trong suốt thời gian khoảng 7 năm, 10 năm, 13 năm. Các vị dạy Yến qua Kinh sách của Phật. Nhờ những Kinh sách Phật lưu lại đó, Yến tự thấy mình có hiểu biết về giáo lý Phật và tiến bộ về tâm linh.

Nhưng khi tiếp xúc với Thầy ở đây, Yến được học hỏi rất nhiều. Thầy dạy những gì cụ thể, thực tế qua sinh hoạt hàng ngày, có liên quan mật thiết đến đời sống, đến cách sống đạo đức làm người.

- Thí dụ như, Thầy lý giải nguyên nhân tại sao một người Khổ - Sướng, nhận hậu quả như thế nào. Như thấy Yến gặp sự khổ, Thầy chỉ ra nguyên nhân dẫn đến khổ. Ở đây, Thầy chỉ ra rõ sự khổ hình thành như thế nào. Thầy dạy cụ thể, chi tiết, chỉ ra cho biết rõ ràng. Thầy có tấm lòng thương người.
- Thí dụ như nói về Từ Bi. Trong giáo lý của Phật Thích Ca, giảng dạy về Từ Bi có tính đại chúng thôi. Nhưng ở đây, Thầy dạy – Thầy chứng minh bằng hành động, Từ Bi – không Từ Bi ở chỗ nào, Thầy chỉ ra từng chi tiết cụ thể, rõ ràng bằng hành động thiết thực trong đời sống hàng ngày.

Qua nhiều lần tiếp xúc với Thầy, Yến hiểu ra những lời Thầy dạy là giáo lý Đại Thừa. Chính lời Thầy dạy nói lên những gì mà Đức Phật ngày xưa đã dạy, nhưng ở Thầy thì chi tiết hơn. Còn các vị dựa vào Kinh sách chỉ dạy tổng quát về con người Từ - Bi - Hỷ - Xả mà không dạy trên hành động, như mỗi việc mà con người làm nên nhưng bị vấp – bị mắc – bị vướng phải, hay miệng nói từ bi mà tâm không có từ bi.

Tất cả những gì Thầy dạy, ngoài những đề tài về Từ Bi Hỷ Xả, hay lòng thương người, hay việc làm cứu giúp đời, những ngày ở bên Thầy, Yến còn thấy Thầy “xông pha” vào nhiều việc, sắp xếp nhiều việc liên quan đến xã hội để cho xã hội theo đúng hướng và có lợi ích lâu dài cho dân tộc, cho thế giới. Yến thấy nơi Thầy là Đại Trí Tuệ.

TCQN: Trước đây, Chị Yến đã gặp nhiều vị thiền sư, hay đi nhiều chùa Việt Nam gặp nhiều vị khác, nhưng lúc gặp Thầy, làm sao Chị Yến biết Thầy là Người khác với những vị khác, hay Thầy đúng là Người mà Chị Yến tìm đến, hay Chị Yến thấy kính mến Thầy?

CSBY: Cách đây khoảng 5 (năm) năm, lúc mới gặp Thầy lần đầu tiên, Yén nhìn Thầy qua hình tướng. Bắt buộc phải nhìn qua hình tướng, vì tất cả những tâm tướng Đại Từ - Đại Bi - Đại Hỷ - Đại Xả đều hiện qua tướng mạo. Như:

Miệng vừa vừa, không nhỏ quá, không rộng quá. Mắt hiện lên ánh Từ Bi. Mắt không tròn quá, không dài quá, không lớn quá, không nhỏ quá. Cổ tròn đầy 3 ngón,... Tất cả những tướng pháp của Thầy là tướng trong Kinh Phật đã nói ra. Lần đầu tiên gặp Thầy, Yén nhận ra Thầy là vị Đại Thượng Thừa nhìn qua tướng học đó, nhưng Yén chưa biết nhận xét về Thầy như thế nào vì chưa được tiếp xúc. Yén nghĩ tùy theo duyên, một ngày nào đó sẽ gặp lại Thầy.

Trong hình: Đức Thầy Từ Minh Đạt chụp hình lưu niệm cùng các ca sĩ: Bảo Yén, Quang Lê.

Sau khi về Việt Nam, coi nhiều sách vở Thầy viết ra, Yén thấy những lời Thầy dạy cho đệ tử của Thầy là đúng, nhưng chưa thuyết phục Yén được. Tại vì sao? Thầy dạy những chuyện quá nhỏ, quá thấp, mà Yén cho rằng tại vì các vị hỏi những câu quá tầm thường nên Thầy dạy đúng là phải rồi. Nhưng Yén vẫn chưa tin Thầy, Yén phải gặp Thầy, tiếp xúc với Thầy, nói chuyện với Thầy. Yén không phải là người dám đối diện với Thầy để chứng minh Thầy đúng hay sai, nhưng Yén muốn là khi tiếp xúc với Thầy, Thầy thể hiện Trí Tuệ mà Yén phải khâm phục. Thầy phải thể hiện trước.

Thí dụ như Yén hỏi những câu bình thường liên quan đến Kinh dạy, Thầy nói rất sát trong Kinh. Không những sát trong Kinh mà Thầy còn nói những cái biến hóa theo bên ngoài, mà những cái biến hóa đó phải là người Đại Trí Tuệ mới nói được. Yén nhận ra từ khi ở gần Thầy mấy tháng nay, Thầy đúng là vị mà Yén cho là Đại Trí Tuệ:

- Thầy diễn giải thông suốt mọi vấn đề kể cả Pháp thế gian lẫn Pháp Phật. Thông suốt Pháp thế gian mà đúng với Pháp Phật là bậc Thượng Thừa. Còn như thông suốt mà không đúng với Pháp Phật, Yén không nể.
- Đến với Thầy học hỏi, Yén mới biết được rằng Người hiểu biết thật sự là hiểu biết với cặp mắt Pháp thế gian lẫn Pháp Phật. Người sử dụng Pháp thế gian lẫn Pháp Phật nhuần nhuyễn mà không ngã về bên nào, là Người đi theo thuyết Trung Dung của Nhà Phật, theo Yén là Người xứng đáng.
- Nếu chỉ dụng Pháp thế gian không thì sẽ không có đạo đức, còn nếu chỉ dụng Pháp Phật không thì không chinh phục được con người thế gian. Cho nên, người thông minh là người đi ngay giữa, sử dụng cả Pháp thế gian và Pháp Phật mà không ngã theo một bên nào, con đường đó gọi là Trung Đạo. Yén nhận ra Thầy đi con đường Trung Đạo.

Vì vậy, Yén mới nhận biết Thầy là Tối Thượng Thừa. Yén lấy làm vinh dự và rất là hạnh phúc được gần Thầy, được Thầy giáo huấn. Còn các vị ở Việt Nam, chỉ truyền thừa dạy lại theo các bộ Kinh. Giả dụ như các vị không cho Yén các bộ Kinh, từ từ Yén sẽ lần mò tìm tới, mặc dầu chậm, ngoài ra, Yén không học gì thêm được.

Đức Thầy đang hướng dẫn cho cô Bảo Yến và các pháp hữu về một thí nghiệm Hóa Học và Vật Lý ghi nhận điển quang của người sống và âm phần.

Hơn nữa, ở gần Thầy, Yến thấy Thầy quá từ bi. Có nhiều việc Yến hỏi ngược lại xem Thầy giải thích như sao, như tại sao Thầy phải làm như vậy – làm như thế kia. Thầy nói: “Việc gì cũng gỡ từ từ, cởi tháo từ từ, còn làm căng quá sẽ đứt, Cô Yến”. Qua những câu nói của Thầy, Yến thấy Thầy rất từ bi – rất thương người, Yến học được từ bi và thương người nơi Thầy.

Ngoài ra, theo Yến thấy trong tâm ý của Thầy, Thầy không mê Lục Trần ở đây. Các vị mà trước đây Yến đã tiếp xúc, mặc dù mặc áo đạo nhưng Yến thấy có vị vẫn còn mê Lục Trần, mê danh – mê chức vị,... ở thế gian này, vẫn còn “ham danh” trong đó. Còn ở Thầy, Yến không thấy điều này.

Thầy rất Từ Bi ở chỗ là Thầy đủ khả năng dàn xếp mọi việc một cách khéo léo – tinh tế, dàn xếp để cho thế giới chuyển vận theo hướng đi của Phật nữa. Thầy đi con đường rất ung dung, rất mềm mỏng, rất từ bi – bác ái để cho mọi người trên thế gian không vướng vào chiến tranh, không vướng vào thù hận. Thầy làm điều đó, nên Yến rất kính nể.

TCQN: Có lần vào lúc ăn cơm, Chị Yến kể về giấc mơ khi tu khoảng 9 năm – 10 năm hay 13 năm, mà Chị Yến nguyện với Đức Vua Cha, trước khi gặp Thầy ở đây. Chị Yến kể lại cho các vị!

CSBY: Đúng 9 (chín) năm tu học, giấc mơ diễn ra. Trước hết, Yến có nguyện, điều thứ nhất là: “Nếu con đi đúng đường, Ngài sẽ thưởng cho con Xá Lợi Phật”. Thưởng chứ không phải là xin, tức là có “cái từ” kêu gọi Yến để tặng, giống như có người đem tặng vậy đó.

Đến 9 (chín) năm vẫn chưa có gì hết, Yến lo sợ mình đi sai đường nên chưa được Ấn Chứng. Nhưng không phải, Yến ăn Tết vào đầu năm thứ 10, một vị Thượng Tọa đi Miền Điện về mang theo 7 (bảy) viên Xá Lợi Phật. Vị Thượng Tọa nói: “Bảo Yến có muốn thì Thầy tặng cho một viên Xá Lợi”. Yến mừng quá. Yến ăn chay – trì giới – cúng dường hoa quả ... mọi thứ. Hôm đó, Yến đi mua xe hơi mới, Yến đích thân kêu Ba Mẹ lái đến để đón Xá Lợi Phật. Yến nghĩ chiếc xe hơi mới đó Yến đi suốt đời, vì xe đó rước Xá Lợi Phật là rước Thân Phật.

Ca sĩ Bảo Yến và ca sĩ Trường Thanh (tức Nhựt Thanh, nhà phát hành lịch tử vi Tam Tông Miếu) cùng một số thân hữu tại Đạo Viện Vô Vi Quy Nguyên (Voviology City) 10-2007

Điều thứ hai mà Yến ước mơ và nguyện: “Sau khi Ngài thường cho Xá Lợi Phật, con xin Ngài cho con được diện kiến dung nhan của Ngài bằng tâm thức của con về Đức Phật”. Sau 9 năm, sau khi Yến phát nguyện cúng dường Phật bằng những băng nhạc về Phật Đạo, đêm hôm đó Yến nằm theo thể của Phật nhập Niết Bàn, nằm nghiêng thẳng, một tay để dài theo thân, Yến nhận được sự diện kiến dung nhan của Ngài trên núi Linh Thứu. Ngài mặc áo Tăng Già, màu vàng y như các vị ở đây mặc (ở đây là ở tại Đại Hùng Linh Điện, các vị pháp hữu mặc Hoàng Y màu vàng – TCQN ghi chú), đầu của Ngài cũng cao nhưng còn một ít tóc xoắn vô giống như trong tranh vẽ vậy. Đặc biệt là mặt không phải như trong tranh vẽ mà mặt giống như mặt của Thầy ở đây.

Mặt của Ngài thật lớn. Ngài ngồi choáng cả vũ trụ bao la này, cả ngọn núi này chỉ có một mình Ngài. Yến mới ngạc nhiên tại sao mặt của Ngài lớn vậy. Yến khởi tâm lớn như vậy thì Ngài cũng cho Yến lớn theo để nhìn được mặt của Ngài. Mặt của Ngài không giống như người ta tạc là mũi nhọn, môi nhỏ xíu, mắt to, không phải như vậy.

Gương mặt của Ngài chữ điền tròn đầy, cổ có ba nai tròn đầy, vòng ngực tròn đầy, màu sắc da vàng, hai mắt vừa thôi – không quá to – không quá nhỏ, môi không nhỏ như trái tim mà ở Ấn Độ vẽ cũng không rộng quá, vừa phải, mũi cũng vậy cao bằng thịt. Yến nói: “Ồ! Trời ơi, gương mặt này mới đúng, đẹp như theo tướng học vậy! Sao ở trần gian này không có tướng nào giống như vậy?” Đêm đó, Yến ngủ sớm, 8 giờ tối đến sáng hôm sau, Yến chiêm ngưỡng Ngài cả đêm, đẹp quá. Thân tướng của Ngài đẹp như vị tướng ra trận, không phải đẹp như vẻ đẹp của phụ nữ.

Sau khi được hai điểm này, Yến vui mừng, thấy mình xứng đáng là đệ tử Phật, Yến tự cảm thấy hạnh phúc trong lòng: “Ngài cho con Xá Lợi và cho con chiêm ngưỡng dung nhan Ngài”. Lúc bấy giờ, Yến nói: “Thôi, xin Ngài cho con nghỉ xả hơi một thời gian, con tham quá sợ bị tẩu hỏa nữa, vì con từng thấy nhiều người bị tẩu hỏa. Con xin Ngài, xin Bồ Tát cho con nghỉ xả hơi đi chơi một chuyến”.

Đó! Khi đi chơi xả hơi một chuyến, Yến sang Hoa Kỳ và gặp Thầy ở đây, cách nay chừng năm năm. Gặp Thầy, Yến nói: “Trời ơi, gương mặt của Thầy giống như gương mặt của Phật mà Yến thấy Ngài ngồi trên núi Linh Thứu. Ô! Trời ơi, gương mặt đẹp quá!”

Yến nghĩ Thầy là con của Phật hoặc là hóa thân của Phật. Vì từ trước đến nay, Yến đã gặp nhiều vị nhưng chưa từng thấy vị nào đẹp như vậy. Các vị Hòa Thượng – Thượng Tọa – Đức Tăng Thống mà Yến đã tiếp xúc, cũng chưa vị nào có gương mặt – có hình tướng đẹp như Thầy. Yến nghĩ chắc có lẽ Thầy là con của Phật xuống để dẫn dắt...., giống như bên Chúa có Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con vậy đó, tuy làm Con nhưng sự thật là Một. Yến cảm thấy hạnh phúc lắm – quá diễm phúc. Nếu như Yến mất mấy cái này mà đổi lấy trăm ngàn lượng vàng Yến cũng không đổi, hay nếu như cho Yến trăm ngàn lượng vàng mà không có được mấy việc này, Yến không đổi. Yến vẫn chấp nhận những điều này để được hạnh phúc.

Yến cũng thuộc loại người đa nghi, không ai dễ chinh phục được Yến. Như gặp vị nào, Yến phải hỏi – thử, “test” đủ kiểu, hỏi để cho vị đó nói uyển chuyển, nói không suy nghĩ, nói bằng lô-gic theo Tâm Tử và đúng theo Pháp Phật, bởi vì Yến là một sách của Phật, đã đọc nhiều Kinh sách của Phật.

Đến với Thầy, Yến hỏi chuyện bình thường – chuyện vui – chuyện đùa,... Yến vừa hỏi để học, vừa thử để xem Thầy có uyên thâm – nói tất cả mọi việc thông dong tự tại không. Yến thấy Thầy nói rất thông dong tự tại. Chính Yến đã đi theo Ba Mẹ của Yến trong 13 năm tu học, Chồng của Yến và tất cả gia đình của Yến, đều khen ngợi là chưa từng thấy một người nào như Thầy. Thầy đúng là Người hành Pháp Phật mà Đức Phật đã hành, đó là đánh giá của Yến về Thầy.

Ca Sĩ Bảo Yến và món quà tặng Giáng Sinh 2007 của Đức Thầy.

Ở gần Thầy, Yến thấy Thầy không mê danh, không mê sắc, không mê gì ở đây, không vướng bận gì ở trần gian này. Thầy đến đây để hướng dẫn các vị đệ tử. Theo Yến nghĩ là Thầy có kinh nghiệm trước đây, Thầy xây Đạo Viện làm nơi di tích cho dân tộc Việt Nam, cho các dân tộc trên thế giới đến chiêm bái, hành thiền, hành giáo lý Phật. Ngoài ra, Yến không thấy Thầy có niềm đam mê nào hết. Vì vậy, ở gần Thầy, Yến rất là vui, rất an tâm. Thầy thương Yến vô bờ mà không cần phải tranh thủ hay làm gì hết, tình thương tự nhiên như nước hòa lẫn với nước vậy đó.

TCQN: *Những ngày bên Thầy, Chị Yến có thấy thoải mái không?*

CSBY: Yến trở lại trung tâm Asia, ai cũng nói thấy mặt của Yến sao mà thanh thản và tươi vui. Yến hỏi lại: “Bộ Chị thanh thản hơn thời gian trước đây hả?” Các vị nói: “Thanh thản hơn nhiều, trước đây trông Chị còn có ưu phiền, bây giờ trông Chị thanh thản nhiều”. Yến nghĩ chắc có lẽ gần Thầy nên hưởng sự thanh thản của Thầy.

Một lần nữa, Chị Yến nói về gương mặt:

Yến ngạc nhiên nhất khi được gặp Phật trên núi Linh Thứu, Yến mới hiểu ra gương mặt mà Yến thấy người ta tạc không phải là gương mặt Đại Từ Bi. Theo tướng học về gương mặt của Phật mà ở Ấn Độ làm, như môi trái tim – mũi nhọn... không phải là Đại Từ Bi. Gương mặt mà Yến nhìn Ngài ngồi trên đỉnh núi Linh Thứu choáng cả vũ trụ này, gương mặt tròn đầy có hảo tướng, khó kiếm lắm. Yến chưa từng thấy người nào có gương mặt như vậy. Thầy là Người đầu tiên mà Yến thấy mà cũng có lẽ là Người cuối cùng, Yến nghĩ vậy. Thầy còn cho Yến xem Trái Tim trên giữa ngực của Thầy nữa!

Tại vì Yến đọc nhiều Kinh Phật, Yến tin theo lời Phật dạy: Tất cả những người nào theo Pháp Phật, mà đúng con Nhà Phật, mặc áo Nhà Phật, hành Pháp Phật, thì sẽ có 32 tướng tốt và 70 vẻ đẹp.

Ở đây, Yến còn được biết Thầy làm nhiều việc mà ít người đoán hiểu ra được. Thí dụ như một công việc, Thầy chỉ “thêm thắt” dạy dỗ cho vị đó, để cho họ có hướng đi đem lại hữu ích cho dân tộc và đất nước họ. Theo Yến nghĩ, Thầy làm những việc của bậc Đại Trí Tuệ làm, chứ không phải người bình thường.

TCQN: *Nhiều vị nghĩ hay bám theo tu là phải vào chùa, mặc áo cà sa, tụng Kinh, niệm Phật. Nhưng ở đây, Thầy dạy tu tại gia sống với thực tế, Chị Yến thấy như thế nào?*

CSBY: Trong kinh Phật có nói, Yến được biết là vào thời Đức Phật ra đời là thời kỳ Chánh Pháp, khoảng 500 năm. Kế là thời kỳ Tượng Pháp, khoảng 1000 năm. Sau thời kỳ Tượng Pháp gọi là thời kỳ Mạt Pháp. Yến biết rõ qua Kinh sách Phật dạy là về sau thời kỳ Mạt Pháp cư sĩ là người giảng đạo, chứ không phải tu sĩ.

TCQN: *Chị Yến là ca sĩ nổi tiếng đã từng ca nhạc thiền, nhạc đạo, nhạc tình yêu, nhiều thể loại nhạc hay thi ca khác, Chị Yến nghĩ sao khi ca nhạc của Thầy?*

CSBY: Trước đây Yến có nói cho cả gia đình nghe về việc này. Bây giờ Yến mới hiểu ra một điều: Cái gì bình thường nhất là cái đó cao nhất. Bình thường ở đây không phải là bình thường, mà là siêu bình thường, có nghĩa là Tâm Từ Bi rải lên khắp chúng sanh, rải vô phân biệt.

Thí dụ như người nhạc sĩ nói rằng tôi yêu cô ấy là chỉ yêu có một mình cô ấy thôi, tôi yêu cô là muốn đưa cô về nhà. Với Thầy, “Ta đưa em về”, là “Ta làm chiếc thuyền Ta Đợi và Ta Đưa em về” bằng tấm lòng rộng lớn bao la, Thầy muốn chở cả không gian này. Tâm của Thầy quá rộng lớn, không phải là một người yêu một người mà thôi.

Nếu tình yêu còn ích kỷ thì khi mình yêu người đó mình sẽ lo cho người đó. Còn với tâm Thầy, Thầy yêu khắp cả nhân loại. Những người nào đau khổ, bị chết ngộp giữa trần gian mà không biết đường về, Thầy ra tay dẫn dắt. Con tim của Thầy quá rộng lớn. Thầy nói “Ta đưa em về” là về nơi bờ giác, về nơi vô vi, về nơi quê xưa không có gì, nó xuất phát từ đó. Thầy muốn đưa về chỗ mà, từ chỗ không có gì mà bây giờ có gì nên phải trầm luân, Thầy muốn đưa về chỗ không có gì đó.

Yến nói với anh Quốc Dũng, chồng của Yến: “Tâm của Thầy rộng lớn, Anh thấy không? Thầy nói về tình yêu, thật sự không phải tình yêu trai gái mà là tình yêu nhân loại. Thầy thấy bao nhiêu người khổ cực, Thầy muốn dang đôi tay rộng lớn đem con thuyền đến cho mọi người trở về bến bờ hạnh phúc đó”.

Mặc dầu diễn tả bằng hành văn bình thường nhưng không phải bình thường, ở chỗ bình thường mà phi thường. Trái lại, cũng có người viết nhạc, cũng yêu cũng thương vậy, nhưng không có tâm thương người. Nhạc Thầy viết có chất phi thường trong đó, với tâm thương người rộng lớn trong đó.

Rồi, Thầy có ra đường nhiều đâu, mà tự nhiên giống như Thầy đã nắm hết sự đời. Thầy viết nhạc mà Yến tưởng tượng là cuộc đời của Yến Thầy đã nắm hết trong bàn tay. Tại vì Thầy am hiểu. Thầy dùng những từ “đi qua những gì tuyệt vọng”, đối với Thầy trong cõi đời này cái gì rồi cũng tuyệt vọng hết.

Cho nên, hát bài đó, Yến cảm thấy Thầy hiểu hết tâm trạng của mỗi người. Yến nghĩ rằng Thầy đã từng đi qua hết nỗi khổ đau của mọi người. Thầy nói “Ta đi qua với bao niềm tuyệt vọng”, từ “tuyệt vọng” đó quá hay! “Tuyệt vọng” này không phải là tuyệt vọng của tình yêu, của thất tình, mà là tuyệt vọng của sự vô thường mà trong Kinh Phật đã nói.

Ngôn ngữ của Thầy dùng thấy sao quá rộng lớn, rất thương yêu người. Thầy muốn con người được an vui hạnh phúc nhưng con người không chịu, sống lệch quỹ đạo nên chuốc lấy sự đau khổ. Thầy viết văn quá hay, là siêu hạng rồi.

Ngưng một chút, Chị Yến tiếp:

Từ khi ở gần Thầy, Yến ngộ ra một điều: Không phải tu là đóng cửa lại trong nhà, hay ngồi trong thiền thất nào đó. Tu là vào đời, giúp đời, nếu có khả năng trí tuệ thì hướng dẫn người kém mình, làm sao cho nhân loại càng ngày càng tiến bộ, yêu thương nhiều hơn, không có đau khổ, không chém giết nhau, không đua tranh nhau.

Từ ngày gặp Thầy, Yến có bỏ hình tướng bớt. Trước đây, Yến cũng chấp vào hình tướng, tu là phải thế này – thế kia. Còn bây giờ, Yến hiểu được người tu là phải tích cực vào đời, làm việc giúp đời, làm cho xã hội tốt đẹp hơn, nhân loại được hạnh phúc, cái đó mới là giá trị hơn.

Đức Thầy
hàn huyền
cùng các ca
sĩ: Bảo Yến,
Kim Tiểu
Long tại Đại
Hùng Linh
Điện.

Còn Kinh kệ hay Pháp, tất nhiên mình học Phật phải đi tìm để học, học phải sửa mình dần. Học, thiết thực nhất, xác đáng nhất là học nơi đời – học va chạm với đời, học đối nhân xử thế – học ngoài xã hội cho tâm mình thuần thành. Cho nên, Yến hiểu ra tu thật là Nhật niệm và To tát. Nhật niệm không chưa đủ, to tát không cũng chưa đủ, mà phải cả hai. Tức là, những tư tưởng hay ý nghĩ, những câu nói xuất phát từ tấm lòng của mình, rồi qua hành động, qua nhận thức đời, qua sự lao tâm lao trí, qua sự xông pha ngoài đời, giúp ích cho đời, chớ không phải chỉ ngồi gõ mõ – tụng kinh – ăn chay – niệm Phật, vì như vậy là chỉ lo cho mình, cứu cho mình thôi, chớ chưa cứu nhân loại. Tu như Thầy là cứu cả nhân loại, đem lại hạnh phúc cho nhân loại.

TCQN: Với vai trò ca sĩ đem lại niềm vui cho khán thính giả, theo Chị Yến nghĩ, Chị Yến có thể giúp được những gì cho dân tộc Việt Nam và nhân loại trên thế giới?

CSBY: Yến nguyện có được tài năng, hát ca thật hay. Yến là người đi trung dung giữa hai dòng đạo và đời. Yến sẽ hát nhạc đời và nhạc đạo để cho con người xích lại gần nhau. Nếu chỉ hát nhạc Đạo thì không chinh phục được người đời. Còn nếu chỉ hát nhạc Đời thì thiếu bản phận là để cho những người có Đạo Tâm quay về với Đạo.

Yến là người đi trung dung giữa đời và đạo, đem lời ca tiếng hát, trước nhất là xoa dịu phần nào nỗi khổ đau. Như, nếu một ai đang đau khổ mà nghe một bài hát về tình yêu họ cũng cảm thấy sự xoa dịu, hay một bài hát về lũ lụt của miền Trung, một bài hát ca ngợi tấm lòng nhân ái để cứu khổ cũng là một cách để cho mọi người xích lại gần nhau.

Nói chung là mọi mặt. Yến muốn chinh phục giọng hát của Yến ở ngoài đời, để từ đó, Yến là đệ tử của Phật, phải sống – phải hành Pháp của Phật, để cho nhiều thế hệ sẽ nhìn vào Yến, họ thấy Yến như vậy đó, có danh vọng – tiền tài, có sắc đẹp mà còn nghĩ đến Chư Phật – còn nghĩ đến cửa Thiền Môn hay cửa Từ Bi. Yến muốn làm khuôn mẫu cho bao thế hệ nhìn vào. Yến không dám nói các vị thuộc lớp trước Yến – lớn hơn Yến, mà là lớp sau này họ nhìn vào đó mà quay về bờ giác.

Tại vì, nếu Yến ở trong Đạo thì Yến sẽ không lôi kéo mạnh bằng Yến ở ngoài đời. Chính vì Yến ca nhạc ở ngoài đời lại thực hành theo Pháp Phật, dính dáng với Pháp Phật sẽ làm cho bao nhiêu người hiểu được mà quay về con đường Đạo, quay về với Tâm Đạo nhiều hơn.

Cho nên Yến có nguyện rõ ràng: “Xin Ông Trên – Bồ Tát gia hộ cho con có được giọng hát thật hay, thật quyến rũ, để con hướng tất cả mọi người đang khổ đau quay về với Nhà Phật”. Đó là Hạnh Nguyện của Yến.

Nói đến điểm này, Yến xin nói thêm, Yến đi hai hướng, vừa ngoài Đời và vừa trong Đạo:

- Ở ngoài đời, Yến cũng yêu thương, cũng danh vọng, cũng tiền tài, ... có đủ mọi thứ như người đời. Yến có tất cả như người đời. Rồi đến khi lớn, về già, có đủ tất cả mọi thứ đó Yến quay về với Đạo người ta mới tin.
- Nếu trong thời gian còn trẻ, Yến không trải qua tình yêu – không trải qua hạnh phúc – không trải qua danh vọng tiền tài mà Yến đi vào Đạo, thì nhiều người sẽ nói là Yến chưa có tiền tài – chưa có danh vọng – chưa từng sống trong tình yêu – chưa từng biết đau khổ mà, nên Yến quay về Đạo người ta sẽ không tin.

Cho nên, Yến phải chứng minh. Yến là con người của chứng minh. Yến phải sống có tình yêu, có danh vọng, có tiền tài, có hạnh phúc gia đình. Rồi cuối cùng khi về già quay về Đạo, người ta mới tin là Bảo Yến thật sự quay về Đạo.

Vì vậy, Yến ra ngoài đời vẫn bị mang tai tiếng danh vọng – tiền tài – tình cảm như thường. Thật sự, những thứ đó Yến phải dần dần thì sau này về già Yến quay về Đạo, Yến nói người ta mới tin. Thí dụ như Yến hướng dẫn một vị nào đó đau khổ người ta mới tin. Còn nếu như Yến chưa biết đau khổ, người ta sẽ nói Yến chưa từng trải qua.

Phải nói thêm điều đó. Nếu không, mọi người sẽ nói Yến tu tại sao còn ham danh – ham vọng thì phải. Yến phải trải qua cái đó. Đó là Hạnh Nguyện của Yến.

Chị Yến tiếp:

Yến có linh cảm là sau này về già, thế nào Yến cũng sẽ lên Đạo Viện của Thầy. Yến có linh cảm như vậy! Rồi Chị Yến cười vui vẻ: Để coi! Chuyện đó thì tương lai mới biết được. Nói gì nói, điều trước tiên Yến rất hạnh phúc khi được ở gần Thầy. Đặc biệt Thầy có cặp mắt rất từ bi, muốn ngắm hoài cặp mắt của Thầy!!!

Ngày xưa có một người nói với Yến câu này: “Chị Yến có biết không? Những người tu “giỏi” thật sự là những người ẩn dật, không có ra đời. Phải đại duyên – đại phước lắm mới gặp được”. Ẩn dật ở chỗ nào? Yến thắc mắc hoài. Yến đã đến nhiều chỗ, nhiều nơi, ngay cả trên núi cũng trèo lên nữa. Yến đã từng đến Thất Sơn, Châu Đốc, nhưng làm sao mà có.

Nhưng cũng lạ thay! Yến vô tình đến đây, chắc có lẽ được cơ duyên gặp Thầy. Thầy ở đây là sống ẩn dật rồi. Còn trái lại, những vị đại diện mà Yến gặp trước đây, những vị mà Yến gọi là có chức sắc, chỉ là để làm việc thôi. Như có vị giảng Kinh, có vị dạy, có vị đi học.... chỉ là để làm việc thôi. Các vị không phải là người ẩn dật.

TCQN: *Chúng tôi xin được hỏi Chị Yến một câu cuối: Trong thời gian Chị Yến ở đây gần Thầy, cùng sinh hoạt với các pháp hữu, với cách dạy của Thầy, theo Chị Yến nghĩ có phương thức nào nghệ hầu tiếp thu học hỏi, thọ nhận những lời dạy của Thầy?*

CSBY: Theo Yến nhận thấy, muốn tiếp thu nhanh nhất lời Thầy dạy, bản thân người đó phải có Từ Tâm trước hết, Thầy dạy mới mau. Nếu không có Từ Tâm, mà còn tính toán – còn chấp nhất vào lời nói – còn để ý đến thị phi, tâm không rộng – không thương người – không cõi mở, thì khó mà thấu nhận được lời Thầy dạy.

Tại vì, một bên Thầy là Đại Dương, còn một bên thí dụ như dùng tô để múc nước ở Đại Dương thì làm sao múc hết được. Bất buộc, muốn nhập vào Đại Dương đó, phải đóng con

Thuyền Atlantic. Trăm lần Atlantic như vậy để khỏi bị sóng gió ảnh hưởng khi Thuyền đang ra khơi, rồi Thầy bắt đầu thổi luồng Đại Dương vào thì mới chịu nổi. Còn như Thầy là Tấm Lòng Đại Dương mà lấy chiếc thùng nhỏ hay chiếc tắc rần làm thuyền thì không bao giờ chứa hết lòng Đại Dương, không bao giờ tiếp thu được.

Cho nên, Yến có nhận xét và nói với Thầy: “Con nhận thấy nhiều đệ tử của Thầy còn sơ cơ lắm. Con nghĩ rằng Thầy phải dạy ngay từ gốc, từ những việc nhỏ”. Mà Thầy rất thông minh đã nhận ra điều này rồi. Nhưng nếu Thầy cứ dạy những việc nhỏ nhặt như vậy thì biết bao giờ đệ tử mới tiếp thu hết Đại Dương của Thầy?

Cho nên trước hết, muốn tiếp nhận lời Thầy dạy phải rũ bỏ hết bản ngã của mình xuống, là hạ mình, không chấp nhất vào lời nói, có tâm thương người, sống với tâm từ bi, sống với tâm xả bỏ. Và, muốn đạt đến Pháp Phật, Pháp Vô Vi đó, tâm phải trống rỗng như Đại Dương mới thâm nhận Đại Dương mệnh mông của Thầy.

Các ca sĩ: Bao Yến, Nhã Phương cùng dùng cơm với Đức Thầy và gia đình trong một nhà hàng tại Orange County, California. 11-2007

Thầy hay khi chọn Vô Vi. Nếu ai có Trí Tuệ thì hiểu Vô Vi là Trống Không, Vô Vi là Đại Niết Bàn, Vô Vi là Đại Bát Nhã. Phải có Tâm Đại Bát Nhã, Tâm Đại Niết Bàn, Tâm Đại Dương, Tâm Trống Rỗng đó mới thâm nhận được Pháp của Thầy.

Yến còn biết được nếu có cơ duyên ở gần Thầy lâu hơn, Yến sẽ tiến xa hơn nữa – tiến rất là xa – tiến rất là nhanh. Yến nguyện cầu Ông Trên cho Yến được cơ duyên ở gần Thầy – học hỏi nơi Thầy.

Yến nói thêm, thí dụ như: Có những việc mà dưới mắt Yến, Yến thấy chưa xảy ra, nhưng Thầy thấy xảy ra:

- Nó chưa xảy ra nhưng Yến còn lý giải, nếu xảy ra Yến sẽ có phương cách – biết cái pháp tóm thâu nó, có cách để trị nó.
- Còn Thầy, Thầy dạy cho Yến tính trước khi nó xảy ra. Thầy dạy con đường tính trước không cho nó xảy ra luôn.

Thầy dạy siêu hơn cách mà Yến đề phòng nó xảy ra, vì đề phòng là còn dùng đến áo giáp và binh khí. Thầy nói, Thầy dạy cho cách này nó khỏi xảy ra – khỏi dùng đến áo giáp và binh khí. Đây là chỗ mà Yến học nơi Thầy. Thầy dạy nó khỏi xảy ra, khỏi tới luôn, đó là chỗ cao siêu. Đó là chỗ “tâm vô chương ngại”.

Trong Bát Nhã Ba La Mật Đa Tâm Kinh, có dạy: “... Tâm vô quái ngại, vô quái ngại cố, vô hữu khủng bố, viễn ly điên đảo mộng tưởng, cứu cánh Niết Bàn”

Thì chỗ “Tâm vô quái ngại, vô quái ngại cố ...” là Thầy dạy cho cách khỏi cho xảy ra, biết cách không để cho nó xảy ra. Còn Yến nhìn được là biết chuyện sẽ xảy ra, sự việc sẽ tới, và biết làm sao thu tóm nó, cái đó cũng từ cái có mà biết cách làm sao để đỡ. Còn Thầy, Thầy dạy cho Yến cách làm sao cho nó không xảy ra ... là dạy cho Yến học “Tâm vô quái ngại”. Đó là chỗ Yến đang học với Thầy. Thấy chưa, Thầy dạy nó “cao” hơn.

Yến nghĩ, ở gần Thầy, Yến học được trong Thầy là cuốn Đại Bát Nhã. Tâm Đại Bát Nhã – Tâm Đại Niết Bàn – Tâm Vô Vi – Tâm Trống Rỗng - Tâm Đại Dương mới tiếp thu cái Đại Dương của Thầy được. Còn Tâm hạn hẹp không thể nào học hỏi – tiếp thu được những lời Thầy dạy.

TCQN: Thay mặt TCQN, chúng tôi thành thật cảm ơn Chị Yến đã nhiệt thành cho chúng tôi có được buổi trao đổi tốt đẹp hôm nay. Kính chúc Chị Yến thành tựu mọi việc như ý và đạt được Hạnh Nguyện cao cả của mình. Kính chào Chị Yến!

CSBY: Kính chào!

Đại Hùng Linh Điện - Ngày 17 tháng 09 năm 2007

Đức
Thầy Từ
Minh Đạt
đang chú
nguyện
Bảo Pháp
cho Nữ
Ca Sĩ
Bảo Yến
(người
đang
quý) tại
Đại
Hùng
Linh
Điện,
tháng 1
năm
2008.